

Toen de sabbat voorbij was,
kochten Maria uit Magdala
en Maria de moeder van Jakobus,
en Salome
geurige olie om Hem te balsemen.
Op de eerste dag van de week
gingen ze heel vroeg in de ochtend,
vlak na zonsopgang, naar het graf.
Ze zeiden tegen elkaar:
'Wie zal voor ons de steen
voor de ingang van het graf weggrollen?'
Maar toen ze opkeken, zagen ze
dat de steen al was weggerold;
het was een heel grote steen.

Toen ze het graf binnengingen,
zagen ze rechts
een in het wit geklede jongeman zitten.
Ze schrokken vreselijk.
Maar hij zei tegen hen:
'Wees niet bang. U zoekt Jezus van Nazaret,
die gekruisigd is.
Hij is opgewekt uit de dood,
Hij is niet hier;
kijk, dat is de plaats
waar Hij was neergelegd.
Ga terug en zeg tegen zijn leerlingen
en tegen Petrus:
"Hij gaat jullie voor naar Galilea,
daar zullen jullie Hem zien,
zoals Hij jullie heeft gezegd."'

Ze gingen naar buiten
en vluchtten bij het graf vandaan,
want ze waren bevangen
door angst en schrik.
Ze waren zo erg geschrokken
dat ze tegen niemand iets zeiden.

Marcus 16, 1-8

Er gebeuren vreselijke dingen in de wereld.
Elke dag opnieuw zien we beelden van
mensen die gedood zijn of verminkt door de
gruwel van de oorlog. En ook gewoon
tussen mensen gebeuren dingen die het
leven ernstig bemoeilijken of schaden.

Ook met Jezus waren vreselijke dingen
gebeurd. Hij was vermoord. Zijn vrienden
bleven geslagen achter. Zo iets vraag tijd,
veel tijd, om het te verwerken. Als Marcus
spreekt over 'de eerste dag van de week',
is hij de dagen niet aan het tellen. Als wij
zeggen 'dat is de derde dag', zijn we ook
niet aan het tellen. De derde dag is de dag
van God. De verwerking van wat met Jezus
gebeurde, vroeg heel wat meer dan drie
dagen.

De eerste dag van de week brengt ons bij
het scheppingsverhaal: *'In het begin schiep
God de hemel en de aarde. De aarde was
woest en doods, duisternis lag over de
oervloed, en over het water zweefde Gods
geest. God zei: 'Laat er licht zijn,' en er was
licht. God zag dat het licht goed was, en Hij
scheidde het licht van de duisternis; het licht
noemde Hij dag, de duisternis noemde Hij
nacht. Het werd avond en het werd
morgen. De eerste dag.'* (Genesis 1, 1-5) De
duisternis, de woestheid, de dood worden
verdreven: *'laat er licht zijn,' en er was licht'*.
Dat is wat God goed vindt.

Vrouwen gaan naar het graf: *de eerste dag
van de week, vlak na zonsopgang*. Het licht
kondigt zich aan. Ze hebben *geurige olie
om Hem te balsemen*. Ze willen het dode
lichaam van Jezus extra verzorgen, alsof ze
Hem dan nog een tijdje bij hen kunnen
houden. Dat is een heel menselijke reactie.
Je laat het verleden niet zomaar achter je.
Het is niet eenvoudig: er ligt een grote steen

in de weg. *'Wie zal voor ons de steen
wegrollen?' Wie helpt ons?*

Bij het graf gekomen, blijkt dat er niets of
niemand te balsemen is. De vrouwen zien
enkel een *in het wit geklede jongeman*, een
boodschapper van God. Hij verkondigt dat
Jezus verrezen is: *"Hij is opgewekt uit de
dood. Hij is niet hier."* Bovendien zendt hij de
vrouwen *naar de leerlingen en naar Petrus*
om hen te zeggen: *"Hij gaat jullie voor naar
Galilea, daar zullen jullie Hem zien, zoals Hij
jullie heeft gezegd."*

De leerlingen zijn Galileeërs. Ze moeten dus
naar huis gaan en hun leven daar weer
opnemen. Daar zullen ze de verrezen Heer
'zien'. Daar zullen ze zijn aanwezigheid
gewaar worden.

Dat is 'blijde boodschap': het licht breekt
door, wat er ook gebeurt. God ziet nog
steeds dat het licht, het leven 'goed' is,
ondanks alles. Zelfs de grootste steen wordt
weggerold.

Dat geloven is niet vanzelfsprekend. De
evangelist Marcus geeft het duidelijk aan:
de vrouwen waren bevangen door angst
en schrik. Ze waren zo erg geschrokken dat
ze tegen niemand iets zeiden.

Geloven in de verrijzenis, geloven in de
verbondenheid over de dood heen, komt
niet vanzelf. Het vraagt tijd. Maar het licht
breekt door, onstuitbaar als een kind dat
geboren wil worden. We mogen er op
vertrouwen en dat licht met open armen
ontvangen. Niet bij een graf, maar in ons
dagelijks leven mogen we dat licht
ontdekken. Leven is sterker dan alles wat
leven afbreekt.

God,
'laat er licht zijn',
dat is toch uw wens
bij het begin van alle leven?

'Laat er licht zijn',
dat blijft toch uw wens,
ook als onze wereld,
als ons leven
verduisterd wordt
door dood en ellende?

Laat er licht zijn, God,
het licht dat ons vertelt
over de verrezen Jezus,
Licht voor de wereld.

Laat er licht zijn, God,
het licht dat ons helpt 'zien'
hoe lieve mensen die gestorven zijn
elke dag bij ons zijn.

Laat er licht zijn, God,
licht dat de steen van de angst wegrolt
en vertrouwen geeft
in een toekomst vol leven.

Amen.

In het Licht van Gods Woord

“Laat er licht zijn”